

نخستین برد استقلال در لیگ جدید در شبی که کمک داور ویدئویی عدالت را رعایت کرد

صفحه ۶

یکشنبه ۲۸ مرداد ۱۴۰۳ | ۱۳ صفر ۱۴۴۴ | ۱۸ اگوست ۲۰۲۴ | سال شانزدهم | شماره ۸۱۱۲ | صفحه ۵-۰۰۰ تومان

حق به حقدار رسید

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

«وطن امروز» گزارش می‌دهد: تصویر واقعه ۲۸ مرداد در سینمای مستند و داستانی ایران

کودتای بی‌پرده

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.16 | NO.4112 | SUN.AUG.18, 2024 | ISSN:2008-2886

۱۸۹۱ سال و ۳۳ روز گذشت

تیتراهای امروز

آمریکا با کشاندن مذاکرات آتش بس غزه از دوحه به قاهره در حال خرید زمان برای صهیونیست‌هاست؟

با نتانیاهو

توافق نمی‌شود

صفحه ۷

پشت پرده جنگ روانی حزب‌الله به واسطه رونمایی از شهر موشکی

پیام «عماد ۴»

صفحه ۷

«وطن امروز» از وضعیت تردد زائران اربعین و چگونگی تأمین ناوگان حمل‌ونقل برای جابه‌جایی آنها گزارش می‌دهد

موج بازگشت

صفحه ۴

گزارش «وطن امروز» از تأثیر تسریع در اجرای پروژه‌های نهضت مسکن ملی در امنیت روانی کارگران

سقف یک رؤیا

صفحه ۷

گزارش «وطن امروز» از سیاست‌گذاری‌های نادرست و ضعف عملکرد متولی صنعت لوازم خانگی

بساط‌فروشی

صفحه ۷

لوازم خانگی

نگاه

کپیتال هیل تا خیابان‌های تهران

نوید مؤمن: ۱- ششم ژانویه ۲۰۲۱ میلادی، نماد یک طغیان و شورش در آمریکا است. طرفداران ترامپ با حمایت بخشی از پلیس فدرال و نهادهای اطلاعاتی آمریکا وارد ساختمان کنگره شدند و اتاق رئیس کنگره، سناتورها و نمایندگان را به تسخیر درآوردند. در رز و خورد شورشیان (که اکثر آن‌ها گروه موسوم به پسران مغرور بودند) و پلیس، ۶ نفر کشته، ده‌ها نفر زخمی و صدها نفر هم بازداشت شدند. اکثریت قریب به اتفاق رسانه‌های حزب دموکرات و حتی برخی رسانه‌های وابسته به حزب جمهوری خواه، از کشته‌شدگان این حادثه به عنوان افرادی تروریست، تارگر و طغیانگر یاد کردند که از اصول اولیه دموکراسی و احترام به انتخابات و رای مردم بی‌بهره بوده‌اند! تصویر هیچ یک از این کشته‌شدگان به پوستری بزرگ در صفحات رسانه‌های مکتوب و مجازی تبدیل نشد و حتی در اخبار فاکس نیوز و واشنگتن‌پست کسی از آنها به عنوان یک قهرمان راه آزادی یاد نکرد. ۴ سال از آن ماجرا سیری می‌شود. بسیاری از حمله‌کنندگان به کنگره از سوی دادگاه فدرال به سال‌ها حبس محکوم شده و پرونده برخی دیگر نیز هنوز در حال رسیدگی است. کار به جایی رسیده است که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا در صورت عدم پیروزی در انتخابات ماه نوامبر، باید در مقابل قضات دادگاه واشنگتن و متعاقباً دادگاه عالی قرار گیرد تا اثبات کند نسبتی با اوپاش و نزادپرستان مهاجم به کپیتال هیل نداشته است. نکته جالب‌توجه‌تر اینکه رسانه‌های اروپایی نیز از حادثه حمله طرفداران ترامپ به کنگره، مدتی‌ها یک نقطه تاریک و روز سیاه یاد کرده و کشته‌شدگان و آسیب‌دیدگان این واقعه را نیز مشتی قانون‌گریز و آنازیست واقعی خطاب می‌کنند.

۲- بهتر است فارغ از پرونده حمله ششم ژانویه و متعلقات حقوقی آشکار و پنهان آن، کمی به گذشته بازگردیم. سال ۱۸۸۸ افشاشگران نه در یک روز و ساعت مشخص، بلکه روزها و ماه‌ها در مقابل اراده عمومی ملت ایستادند و بدترین خسارات مادی و معنوی را به کشورمان وارد کردند. نیروهای انتظامی و امنیتی و حتی مردمی که داوطلبانه در مقابل اوپاش ایستادند و حتی جان خود را در صیانت از حریم مقدس ایران فدا کردند، از نسوی رسانه‌های آمریکایی و اروپایی به عنوان جلاد و فتنه‌گران به عنوان شهید و جانباز راه آزادی(۱) شناخته شدند. نته‌ها در آن سال، بلکه در جریان افشاشات سال‌های گذشته که جملگی ساخته و پرداخته دست سرویس‌های اطلاعاتی و جاسوسی آمریکا اروپا و رژیم صهیونیستی بود، هیچ‌کس در غرب و حتی از لزوم احترام به پلیس، حفظ حریم شهروندان، تعظیم بر برابر اراده عمومی و جمهوری‌ت و... سخنی به میان نیاورد.

ادامه در صفحه ۶

دیدگاه

دکتر محمد رستم‌پور: کمتر از ۲۴ ساعت پس از آنکه مسعود پزشکیان، اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس را در آغوش کشید، هنیه در تهران به شکل ناگوار و ترور شد و سخنان خردمندانه، معقول و وحدت‌ساز رئیس‌جمهور در میان انبوهی از احتمالات و تحلیل‌ها و البته خشم و اندوهی که پس از میهمان‌کشی بر سر جامعه ایران آوار شده بود، گم شد. آزمون سخت دولت چهاردهم خیلی پیش‌تر از آنچه تصور می‌شد، روی میز رئیس‌جمهور در پایستور قرار گرفت و حکمرانی، آن روی سخت و خشن غیراکادمیک خود را که عمدتاً در مناظرات انتخاباتی با یادکست‌های اینترنتی پنهان می‌کند، عیان کرد. عده‌ای از اطرافیان رئیس‌جمهور، ترور هنیه را بر همان منط «تله تنش» تفسیر کردند و برخی درباره چگونگی انتقام، حدس‌ها و تحلیل‌هایی بر زبان آوردند. ۲ روز نگذشته، ویدئوی بر خورد نیروهای فراجا با ۲ دختر نوجوان در ارتباط با طرح نور منتشر شد و جامعه را با تکان‌های جدید روبه‌رو کرد. عده‌ای تعطیلی طرح و بر کناری وزیر را خواستار شدند و برخی انتشار ویدئو را، آن هم از سوی ویسایت طرفدار رئیس‌جمهور، پیش‌سرانی برای تغییرات رادیکالی که امکان اجرای دفعی یا تدریجی آنها نیست، دانستند.

رئیس‌جمهور از راه نرسیده، با چالش‌هایی روبه‌رو شد که هیچ یک، پیامد رقابت در انتخابات نبود. یک سال پس از انتخابات، برای هر منتخبی در هر دوره‌ای، سال سخت و طاقت‌فرسایی است، بویژه اکنون که دولت چهاردهم از پس یک انتخابات زودرس برآمده است. زد و خورد‌های مجاری پس از اعلام فهرست کابینه و بویژه استعفا محمدجواد ظریف که خود را عنصر اصلی در رئیس‌جمهور شدن مسعود پزشکیان می‌داند، چالش جدیدی بود. چهره‌های نشاندار اصلاحات مانند برخی نمایندگان مجلس دهم و بعضی اعضای شوراهای سیاسی احزاب، چنان شمشیر کشیدند که ظریف مجبور شد مرتباً اعلام حمایت‌های دیگری از رئیس‌جمهور داشته باشد. با این همه، اتفاق اصلی در راه بود: اتفاقی که تمام این چالش‌ها را کنار گذاشت و برای پزشکیان یک فرصت بی‌بدیل و حدیث‌گرایانه ساخت‌المپیک ۲۰۲۴ و نتایج خیره‌کننده کاروان ورزشی ایران که از نظر تعداد مدال، بهترین عملکرد و از نظر تعداد و رنگ مدال، دومین رتبه عملکردی را برای جمهوری اسلامی ایران به بار آورد، تجسم عینی «یک تیر و چند نشان» بود. اگرچه ورزش ایران در تیراندازی مدالی کسب نکرد اما کلیت آنچه با نام و پرچم جمهوری اسلامی ایران در روبرویی‌های

سخت پاریس ۲۰۲۴ مشارکت داشت، درخشندگی و نتیجه‌بخشی کم‌نظیری داشت. مطابق جدولی که پس از مسابقات منتشر شد، ایران از نظر متغیر «تعداد مدال به ازای تعداد ورزشکار» در صدر ایستاده و این مهم گویای این است که می‌توان با قدرت از این عملکرد دفاع کرد. المپیک اما هیچ‌گاه یک میدان صرافا ورزشی نبوده و اثرات و نتایج مهم سیاسی، اجتماعی و حتی اقتصادی داشته است. کمتر از ۳ سال پس از کلید خوردن پروژه سنگین «حریم ورزش ایران»، در ساعت‌ها و دقائق مسابقات نمایندگان ایران در تیم‌های مختلف توجه مردم ایران به صفحات مختلف خبره می‌ماند؛ هیچ تفکیک ایران و جمهوری اسلامی معنا نداشت. فشار خردکنندگان روی اعضای تیم‌های ورزشی برای سرود خواندن یا نخواندن حس نمی‌شد. کلمت‌های صفحات ورزشکاران در رسانه‌های مختلف اجتماعی، آنان را به مزدوری متهم نمی‌کرد. گزارشگر ورزشی که مرتباً «با زهر» می‌گفت، در سوی مقابل آنچه در ۱۴۰۱ دنبال می‌شد، به یک چهره محبوب تبدیل شد و ناگهان او شناسنده شد، نه برای ابراز تنفر، بلکه برای تقدیر و تمجید. از جامعه‌شناسی دقیقش. جامعه ایران پس از المپیک، همان جامعه ایران پیش از المپیک نیست؛ یک‌دست‌تر، غرور‌انگیزتر

المپیک ۲۰۲۴ پاریس؛ پدیده مهاجرت و تابعیت کشور دوم

مدال بی‌وطنی

بی‌وطن در دهه اخیر، جهان وطن‌مند و مرزکشی شده را در وضعیت نامشخصی قرار داده و پیش‌بینی می‌شود حتی بر تعداد حاضران در تیم پناهندگان المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس افزوده شود. یادآور می‌شود تیم پناهندگان در بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۴ با ۲۶ ورزشکار در ۱۲ رشته ورزشی حضور داشت. این ورزشکاران از ۱۱ کشور مختلف به عنوان نماینده تیم المپیک پناهندگان در المپیک پاریس شرکت کردند. اما در برابر وضعیت غیرآزادی بی‌وطنی که حاصل تحمیل بسیاری از شرایط سخت برای ادامه حیات در کشور اولیه (به طور مثال یک کشور جنگ‌زده) است، نمونه دیگر یعنی «تولد در زمره بی‌وطنان»، نوعی از وضعیت «رادی» را شاهدیم؛ وضعیتی که ورزشکار به واسطه پیشنهادات و سوسانگیز مالی، از موطن خود جدا شده و به کشور ثانویه مهاجرت می‌کند. در این نوع از کنش‌ورزی، شهروندی بی‌وطن، با وجود امتیازات اجتماعی و مالی، زیر پرچم کشور غیرموطن حضور خواهد داشت. درباره موضوع آزادی تبدیل به شهروند بی‌وطن شدن و حضور در تیمی جز تیم ملی موطن شخصی خود، نظرها و انگاره‌های مختلفی مطرح است. به طور مثال بسیاری «حق مهاجرت» و «حق انتخاب محل زندگی» را جزو حقوق اساسی بشر عنوان کرده و راه را برای تغییر ملیت باز می‌گذارند، کما اینکه در عمده کشورها منع قانونی پیرامون این تغییر ملیت وجود ندارد اما در مقابل این ایده، مخالفان معتقدند در مورد مذکور، ورزشکار مذکور حق و حقوق مربوط به جمهور و عموم مردم را پامال کرده است.

امیدوارتر شده است. شاید به کلی آنچه را که در انتخابات کم‌جان ریاست‌جمهوری رخ داده نیز فراموش کرده باشد. اگر انتخابات ریاست‌جمهوری پس از المپیک برگزار می‌شد، چه‌بسا درصد مشارکت رشد معجزه‌واری داشت. این اعجاز ورزش است که فراگیرترین «سا»-ساز جامعه است. وحدت ملی از خاطر، ذهنیت و تجربه جمعی شکل می‌گیرد و در دورانی که وحدت‌سازهایی مانند طرفداری از یک خواننده یا گروه موسیقی، آسیب‌های ناشی از دوقطبی‌های سیاسی و اجتماعی را ترمیم و تعدیل می‌کند، ورزش هم هویت‌ساز شده و هم انتلاف‌ساز. برای دولتی که قرار است وفای ملی را رقم بزند، چه جامعه‌ای بهتر از جامعه‌ای که فراتر از دغدغه‌مندی برای تیم ملی کشورش، برای پیروزی ورزشکار کشورش فریاد بزند، دعا کند و از اهتزاز پرچم کشورش به خود بیابد و به استقبال ورزشکار میهنش کیلومترها مسافت طی کند یا ساعت‌ها به انتظار بنشیند. این جامعه هم‌سدل، این جامعه یکپارچه و این جامعه نگران میهن، تاب سیاسی کاری و دعوای بیخود میدی. نوعی را ندارد. وفای ملی می‌خواهد و وفای ملی جز از راه مقاومت پای‌عناصری که میهن را تعریف می‌کند، نمی‌گذرد.

به طور مثال ورزشکار تبعه کشور ثانویه با وجود استفاده از ظرفیت‌های معنوی و مادی کشور موطن خود، به آن پشت کرده و به نوعی ثمره هزینه‌های ملی و اجتماعی را ثنات کشور و ملت دیگری می‌کند. نمونه مذکور در میان افکار عمومی داخلی ایران به وفور مشاهده شده است. رویارویی ورزشکاران ایرانی با ورزشکاران سابقا ایرانی نشان می‌دهد بسیاری از رسانه‌های غربی با انگشت‌گذاری بر عواطف غلیظ ایرانیان سعی دارند رجحان اول را پررنگ‌تر کنند، حال آنکه از ایده مخالفان تغییر تابعیت نیز راه‌گریزی نیست. در موضوع «فرزندپنداری» و ورزشکاران تغییر عمق فرهنگی و ریشه‌های خود، یک ایرانی هستند اما آیا آنان نیز در باور خود وطن را «مادر» خود به همان اصطلاح رایج «مام میهن» و موارد اینچنینی می‌پندارند؟ آیا این رابطه علت و معلولی تنها باید در یک وضعیت یک طرفه قرار بگیرد؟ تاریخ به ما ثابت کرده بسیاری از چهره‌های ورزشی، هنری و فرهنگی و... تنها به واسطه سرمایه اجتماعی است که حیات ممت دارند. به نوعی مرگ چهره‌ها با پیوند خوردن آنان با گمنامی و نامحویبی رقم می‌خورد. در میان فرهنگ عمومی ایرانیان، ورزشکاران بسیاری آمده و گاه حتی سید غنی از مدال‌های رنگارنگ داشتند اما پشت کردن آنان به مردم به مثابه «هموطنان خود»، آنان را نه به سال، بلکه کمتر از سال و به ماه از یادها به خیال نسیان سپرد.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت روز

هوشیاری حماس و عدم مشارکت در مذاکرات دوحه

مهدی گرگانی |

دور جدید مذاکرات آتش‌بس و تبادل اسرا روز پنجشنبه در دوحه پایتخت قطر آغاز شده؛ مذاکراتی که بر مبنای بیانیه سه‌جانبه آمریکا، مصر و قطر ۱۳ مرداد برگزار شد اما خبری از نمایندگان حماس نبود. مقامات حماس چند مرتبه گفته بودند حاضر به شرکت در این گفت‌وگوها نیستند. اما دلیل عدم حضور حماس چیست؟ آنچه در ادامه ذکر می‌شود نشان خواهد داد نوع دیدگاه و رویکرد حماس درباره مذاکرات تا چه حد هوشمندانه است.

۱- حماس در ۲ موضوع نظر شفاف‌تری دارد؛ ابتدا درباره ماهیت مذاکرات و دیگری درباره نقش آمریکا به عنوان میانجی(۱)

حماس روز یکشنبه هفته گذشته در نخستین واکنش خود به بیانیه سه‌جانبه اعلام کرد حاضر به شرکت در مذاکرات نیست و تأکید کرد گفت‌وگوهای دوحه تنها پوششی برای ادامه جنایات ارتش اشغالگر در غزه است.

پس از آن مقامات این گروه مقاومت اعلام کردند تنها در صورتی حاضر به شرکت هستند که دستور کار مذاکرات بررسی چگونگی اجرای مذاکرات پیشین و طرح جو بایدن درباره آتش‌بس باشد. حماس می‌گوید چیز جدیدی برای مذاکره وجود ندارد، جز اجرای آنچه تاکنون بر سر آن مذاکره و توافق شده است.

در این باره «سامه حمدان» از رهبران ارشد حماس در مصاحبه با اسوشیتد پرس با تأکید بر اینکه این جنبش هیچ اعتمادی به میانجی‌گری آمریکا در مذاکرات ندارد، اعلام کرد تا زمانی که بحث اجرایی شدن توافق نباشد حماس در هیچ مذاکره‌ای شرکت نمی‌کند.

وب‌سایت شبکه جهانی بی‌بی‌سی نیز به نقل از یک مقام ارشد حماس نوشت: «فقط برای اینکه مذاکره کرده باشیم وارد گفت‌وگو نمی‌شویم چون این به معنای توجیه ادامه جنگ توسط اسرائیل خواهد بود». بنابر این جنبش حماس بخوبی نقشه و طرح آمریکا و رژیم صهیونیستی در ارتباط با مذاکرات بی‌هدف را درک کرده است. تاکنون چند دور مذاکره در مصر و قطر انجام شده و مقاومت به این یقین رسیده است که اشغالگران به دنبال توافق و پایان جنگ نیستند و مذاکرات تنها پوششی است که تل‌آویو بر اساس آن قصد دارد خود را در انتظار جهانی حامی گفت‌وگو و حل‌وفصل دیپلماتیک بحران به تصویر بکشد و مزمن‌ها به جنایات خود نیز ادامه دهد. حتی در طول هفته‌های اخیر حملات اشغالگران علیه مردم مظلوم غزه تشدید نیز شده است.

۲- رهبران حماس همچنین در برهه‌هایی توقف جنگ و حملات را یک پیش‌شرط اساسی برای حضور در مذاکرات اعلام کرده‌اند. در آخرین مورد نیز برخی منابع قطری در گفت‌وگو با روزنامه وال‌استریت ژورنال از پیام یحیی سنوار خبر دادند، رهبر جدید حماس در این پیام گفت تنها در صورت توقف عملیات نظامی، تیم مذاکره‌کننده حماس حاضر است در مذاکرات حضور یابد.

۳- در این راستا، شخص نتانیاهو نیز مطرح است. نوع رفتار نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی خوبی بی‌فایده بودن مذاکرات جدید را تأیید می‌کند. او کاملاً تلاش دارد هرگونه روزنه‌ای برای توافق را مسدود کند و این واقعیتی است که حتی مقامات صهیونیست نیز به آن اذعان دارند که نتانیاهو جنگ را تنها راه ادامه حیات سیاسی خود می‌داند.

در این باره «یواو گالات» وزیر جنگ رژیم تل‌آویو چندی پیش در نشست کمیسیون خارجی و امنیتی پارلمان این رژیم (کنست) گفت اسرائیل عامل عدم توافق است و سخنان نتانیاهو درباره «پیروزی مطلق» پلوه‌گویی است. سخنانی که موجب خشم و عصبانیت نتانیاهو شد. پیش از آن نیز رسانه‌های صهیونیست چند مرتبه از اختلاف تیم مذاکره‌کننده این رژیم با نتانیاهو خبر داده بودند. به نوشته روزنامه هارآتس، برآوردهای سران نتانیاهو امنیتی رژیم اسرائیل حاکی از آن است که نتانیاهو هیچ تصمیمی برای امضای توافق میدالده اسرائ ندارد. منابع ارتشی‌های نتانیاهو تا حدی است که روز چهارشنبه بیش از ۱۰۰ خام‌پهودی آمریکا را از خواستند با توافق موافقت کنند. ۴- نکته دیگر به میانجیگری آمریکا مربوط می‌شود؛ مقامات حماس بارها گفته‌اند آمریکا نمی‌تواند میانجی باشد، چرا که یک طرف جنگ است و به رغم ادعاهای زبانی مقامات واشنگتن درباره ضرورت توقف جنگ اما لحظه‌ای سیل ارسال انواع سلاح‌ها برای ارتش اشغالگر متوقف نشده است. حماس می‌گوید آمریکا خود را متعهد به تأمین منافع رژیم صهیونیستی به شکل بی‌حد و مرز می‌داند و اعتبار خود را به عنوان واسطه از دست داده است. حماس حتی درخواست حضور ترکیه و روسیه در تیم واسطه‌گران را داده که با مخالفت شدید رژیم صهیونیستی مواجه شد. با شرایط ذکر شده، حضور هیأت حماس در مذاکرات دوحه، نقش‌آفرینی در چارچوب خواسته‌های واشنگتن و تل‌آویو محسوب می‌شد از این رو عدم مشارکت، به نوعی بر هم زدن طرح‌های فریکارانه است.